

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କନ୍ୟାମାନ ପ୍ୟାକେଜ୍ - ଗାଲୁଆଙ୍କ ବାରବାଟି ଚାଷ

ଗତ ଅଗଷ୍ଟ ୨୩ରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦ ଓ ତାଙ୍କର ଚାରି ସହଯୋଗୀଙ୍କୁ ସରକାରୀ ବନ୍ଦୀ ଅନୁଯାୟୀ ସଦିଗୁ ମାଓବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହତ୍ୟା କରାଗଲା କିନ୍ତୁ ଏହାଭିତରେ ପ୍ରାୟ ୪୦ଦିନ ସମୟ ବିତିଯାଇଥିଲେ ବି ପ୍ରକୃତ ଅପରାଧୀଙ୍କୁ ଧରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାର ପାଦେ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରସର ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଏହା ଆହୁରି ଅଧିକ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ, ସରକାରୀ ବନ୍ଦୀ ସହିତ ତାଳ ମିଳାଇ ଖୋଦ୍ ମାଓବାଦୀ ମାନେ ଏହି କାଣ୍ଡ ଘଟାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ନିଜେ ଏକାଧିକ ବାର ସାକାର କରିଥିଲେ ହେଁ, ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କ ଭାଗୁଆଳି ଦଳ ବି.ଜେ.ପି. ସହ ସଂପୃକ୍ତ କେତେକ ହିନ୍ଦୁବାଦୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ମନମୁଖୀ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶା ମାଟିରୁ ନିର୍ମୂଳ କରିବାର ଅଭିଯାନ ଚାଲୁରଖିଛନ୍ତି । ଏପରିକି ବି.ଜେ.ପି.ର ଜାତୀୟ ସଭାପତି ଶ୍ରୀ ଲାଲକୃଷ୍ଣ ଆଡ଼ଭାନୀ ଗତ ୨୪ତାରିଖରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆସି ଯେଉଁ ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖିଥିଲେ, ତାହ ପରୋକ୍ଷରେ ଉକ୍ତ ହିନ୍ଦୁବାଦୀ ଅଭିଯାନକୁ ହିଁ ଖୋରାକ୍ତ ଯୋଗାଇଛି । କାରଣ, ସେ କହିଥିଲେ, ଯଦିଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଘଟିଥିବା ହିଂସାକାଣ୍ଡ ନିନ୍ଦନୀୟ, ଏହା ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦଙ୍କ ହତ୍ୟାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଛଡ଼ା ଆଉକିଛି ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ, ବହୁ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ସଂଗଠନମାନେ ସମସ୍ତରେ ସି.ବି.ଆଇ. ତଦନ୍ତ ଦାବୀ କରୁଥିବା ବେଳେ ମୂଳରୁ ବିଶ୍ୱ ହିନ୍ଦୁ ପରିଷଦର ଶ୍ରୀ ପ୍ରବୀଣ ତୋଗାଡ଼ିଆ ଓ ରାଜ୍ୟ ବି.ଜେ.ପି. ଦଳ କୌଣସି କାରଣ ନଦେଖାଇ ଏହି ନ୍ୟାୟ ଦାବୀକୁ ବିରୋଧ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଏହା ମନେ ହେବା ସାଭାବିକ ଯେ, ହିନ୍ଦୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜର 'ସାମିଜୀ'ଙ୍କ ହତ୍ୟାକାରୀଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଯେତେ ଆଗ୍ରହୀ ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନେ ବେଶୀ ବ୍ୟାକୁଳ 'ସାମିଜୀ'ଙ୍କ ହତ୍ୟାର ଦ୍ୱାହି ଦେଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମୂଳ କରିବାକୁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ଦଳ ବି.ଜେ.ପି.ର ସଭାପତି ଶ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ନିଜର ନିର୍ବାଚନ ସାର୍ଥୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଂଶାଦାର ଦଳର ହିନ୍ଦୁ ଏଜେଣ୍ଡାକୁ ମୁକାବିଲା ନକରି ତଥା ନିଜେ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠ ହିନ୍ଦୁ ଭୋକ୍ତ ପାଇବାର ଆଶା ରଖି ହିନ୍ଦୁବାଦୀ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷବାଦୀଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍-ମାନଙ୍କ ଅଭିଯାନ ଚଳାଇ ରଖିବାକୁ ପ୍ରକାରାନ୍ତରେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଇଚାଲିଛନ୍ତି । ଏହାର ପ୍ରମାଣ, ସେ ନିଜେ ଦୁଇଥର କନ୍ୟାମାନ ଯାଇ ପ୍ରତିଥର କହିଛନ୍ତି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷକୁ ଆଉ ବରଦାସ କରାଯିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଗସ୍ତ ପରେ ପରେ ପରିସ୍ଥିତି ଅଧିକ ବିଷୋଚକ ରୂପ ନେଇଛି । ଏବେ ନିକଟରେ ସେ କୁଇସମାନର ନେତା ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣାଦର କର୍ପୂରଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରି କନ୍ୟାମାନ ଗସ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ତା'ପରେ ସଂପ୍ରତିକ ହିଂସାକାଣ୍ଡର ଅବସାନ ପାଇଁ ଏକ 'କନ୍ୟାମାନ' ପ୍ୟାକେଜ୍ ଘୋଷଣା କଲେ । ଚଳାପାଦରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ସାଧାରଣ ସଭାରେ କର୍ପୂର ମଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ୟାକେଜ୍‌କୁ ସାଗତ ଜଣାଇବା ସହ ଶାନ୍ତି ଫେରାଇ ଆଣିବା ସକାଶେ ନିଜର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କଲେ । ଏହାପରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ କ୍ରମେ କର୍ପୂରଙ୍କ ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ଜାତି, ଦଳ ଓ ଧର୍ମର ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ଶାନ୍ତି ବୈଠକ ଫୁଲବାଣୀରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଦେଖାଗଲା, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ୟାକେଜ୍ ଓ କୁଇସମାନର ଶାନ୍ତି ସଂକଳ୍ପ ଉଭୟ ହିଁ ରୁମେରାଙ୍ଗ ହେଲା; ବୋମାମାତ, ଗୃହଦାହ, ଲୁଟତରାଜ ଓ ନରହତ୍ୟା ପୂର୍ବଠାରୁ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ବଢ଼ିଚାଲିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ୟାକେଜ୍ ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ କନ୍ୟାମାନ ନିର୍ଦ୍ଦାୟୀ ଭାବରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନା ଆହୁରି ତେଜାଇବାକୁ ?

କନ୍ୟାମାନ ପ୍ୟାକେଜ୍

କନ୍ୟାମାନ ପ୍ୟାକେଜ୍‌ରେ ଯେଉଁସବୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଭିତରେ ଅଛି, (୧) ଦଙ୍ଗାକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୃଢ଼ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ, (୨) ଜାତିଗତ ପ୍ରମାଣପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ ଯାଞ୍ଚ, (୩) ଆର୍.ଆଇ.ମାନଙ୍କ ଅଫିସ୍‌ରେ ସତରଞ୍ଜ କ୍ୟାମ୍ପ କୋର୍ଟ ଖୋଲାଯାଇ ଜମିଜମା ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ, (୪) ଜଣେ ଲେଖାଁ ଶିକ୍ଷକ, ଅଙ୍ଗନବାଟି କର୍ମୀ ଓ ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନେଇ ଶାନ୍ତି କମିଟି ଗଠନ ଓ ଏହି କମିଟି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତି ଗ୍ରାମକୁ ଗସ୍ତ ପୂର୍ବକ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଶାନ୍ତି ଓ ସଦ୍‌ଭାବ ପୁନଃପ୍ରତିଷ୍ଠା, (୫) ଗ୍ରାମଛାଡ଼ି ପଳାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଗୃହକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା, (୬) କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ ଯୋଜନାକୁ ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ସୁଚାରୁ ପରିଚାଳନା, (୭) ପାଞ୍ଚଶହ ଆଦିବାସୀଙ୍କୁ ପୋଲିସ୍ ବାହିନୀରେ ନିଯୁକ୍ତି, (୮) ଶାନ୍ତିପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ଆଗ୍ରହୀ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସଂଗଠନମାନଙ୍କ ସହ ସରକାରଙ୍କ ଆଲୋଚନା । ଯଦି ଚିକେ ତଳେଇ କରି ଦେଖାଯାଏ, କେବଳ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ବାଦ୍ ଦେଲେ ଅନ୍ୟ ୬ଟି ପ୍ରସ୍ତାବ କେବଳ ଦୀର୍ଘମିଆଦି ସୂତ୍ରରେ ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ତତଲା ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିଲା ଭଳି ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବପୁଞ୍ଜରେ କୌଣସି ଠୋସ୍ ଉପାଦାନ ନାହିଁ ।

ଉଭୟ ପ୍ରସ୍ତାବପୁଞ୍ଜ

ଉଦାହରଣ ସରୂପ, ଯେତେବେଳେ ଦଙ୍ଗାକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟାପକ ହିଂସାକାଣ୍ଡ ଯୋଗୁଁ ଅନେକ ଲୋକେ ଗାଁ ଛାଡ଼ି ଏପରିକି ଜିଲ୍ଲା ବାହାରକୁ ଓ ଅଜଣା ଜାଗାଗୁଡ଼ିକୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଜାତିଗତ ପ୍ରମାଣପତ୍ର କିପରି ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବ ? ପୁଣି ଯେଉଁ ହଜାର ହଜାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବନ ବିକଳରେ ଶରଣାଣୀ ଶିବିରରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଛନ୍ତି, ଓ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପାଣି ଓ ଖାଦ୍ୟରେ ବିଷମିଶ୍ରଣ ତଥା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବୋମାମାତ ଯୋଗୁଁ ଆତଙ୍କିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସେଠାରେ ବା ଆଉ କେଉଁଠି କିପରି ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବ ? ପ୍ୟାକେଜ୍‌ରେ ପୁଣି କୁହାଯାଇଛି, ଆର୍.ଆଇ.ଅଫିସ୍‌ରେ ଜମିଜମା ବିବାଦର ଫଇସଲା ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା କ'ଣ ସରକାରଙ୍କୁ ଅଜଣା ଯେ, ଯେଉଁ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଶିବିରରୁ ସାହାସର ସହିତ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରୁଥିଲେ, ବାଟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହାଣିହାଣି ହତ୍ୟା କରାଗଲା ଓ ପୋଲିସ୍ ସଦୃଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଇ ମଧ୍ୟ କିଛି କରିପାରିଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଥରେ ସେମାନେ ଜାତି-ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଯାଞ୍ଚ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଶିବିରରୁ ବାହାରିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନର ସୁରକ୍ଷା କିଏ ଦେବ ? ପୁଣି ସର୍ବୋପରି ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଶରଣାର୍ଥୀମାନେ ଗୃହଶୂନ୍ୟ ଓ ନିଏ ହୋଇ ଅହରହ ଆତଙ୍କିତ ଅବସ୍ଥାରେ କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭରସାରେ ବସି ରହିଛନ୍ତି, ଜମିଜମା କେଶ୍‌ରେ ହାଜିର୍ ହେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମାନସିକ ସ୍ଥିତି ଅଛି କି ? ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ପଛରେ ଏକ ଅମାନୁଷିକ ମନୋଭାବ କାମ କରୁଛି- ନଇଁ ପଡ଼ିଥିବ, ଯେତେବେଳେ, ବିଧାଏ ଦେବଟି ସେତେବେଳେ । ଆଉ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହାସ୍ୟାସ୍ତବ ମନେହୁଏ- ଗାଁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସଗୃହକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା । ସେମାନେ କ'ଣ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ଅଭିମାନ କରି ଗାଁରୁ ପଳେଇଛନ୍ତି ଯେ ସରକାର ନେହୁଡ଼ା କରିବା ମାତ୍ରେ ପୁଣି ବାହୁଡ଼ି ଆସିବେ ? ଏହି ଲେଖକ ଗତ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୫ ଓ ୧୬ ତାରିଖରେ କନ୍ୟାମାନର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବୁଲି ଦେଖିଛି, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ମାନଙ୍କ ଘରଗୁଡ଼ିକୁ କେଉଁଠି ଧୁଳିସାତ୍ କରିଛନ୍ତି ତ ଆଉ କେଉଁଠି ଭସ୍ମାଭୂତ, ସେମାନଙ୍କର ଚଙ୍କାପଇସା ଓ ଗହଣାଗାଣି ସହ ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ସାମଗ୍ରୀ ତଥା ଗୃହପାଳିତ ପଶୁସମ୍ପଦ ଲୁଟି ନେଇଛନ୍ତି ତଥା ବ୍ୟବହୃତ ଖଟ ଓ ବିଛଣା ତଥା ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଓ ଧର୍ମପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଳି ଦେଇଛନ୍ତି । 'ସଗୃହ' ଥିଲେ ସିନା ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଫେରିବେ ! ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଆଉ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଲା, ତିନିଜଣିଆ କର୍ମଚାରୀ କମିଟି ପ୍ରତି ଗାଁକୁ ଯାଇ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ବୁଝାଇବେ । କିନ୍ତୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷମାନେ ଯେପରି ଉଦ୍‌ବୀର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନ କି ହିନ୍ଦୁ, କି କନ୍ୟା କି ପାଣ, କି ପୁରୁଷ କି ମହିଳା, କି ପିଲା କି ବୁଢ଼ା, ଏବଂ ଏପରିକି ସରକାର ଓ ମିଳିତାରିରେ ଚାକିରୀ କରୁଥିବା ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ତାଲିବାନୀ ସ୍ତାଇଲରେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥିତିରେ ନିମ୍ନ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଶାନ୍ତି କମିଟି ଉପରେ ଶାନ୍ତି ପୁନଃପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା କେତେଦୂର ବାସ୍ତବ ?

କୁଇସମାନର ମୁଖ୍ୟ ଦାବୀକୁ ଉପେକ୍ଷା

କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ସହ ସରକାରଙ୍କ ଆଲୋଚନାରେ ତଥା ପରେ ଚଳାପାଦରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସାଧାରଣ ସଭାରେ କୁଇସମାଜର ଯେଉଁ ଦାବୀଟି ପ୍ରମୁଖ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା, ତାହା ହେଲା, ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦଙ୍କ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ଠାବ କରିବା । ଏହି ଲେଖକ ମତରେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ୟାକେଜ୍ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ସ୍ଥାନ ପାଇବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । କାରଣ, ଏହା କେବଳ କୁଇସମାଜର ଦାବୀ ନୁହେଁ, ସମସ୍ତ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ଏବଂ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଯେଉଁମାନେ କି ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦଙ୍କ ବର୍ବରୋଚିତ ହତ୍ୟାକୁ ଦୃଢ଼ ନିନ୍ଦା କରିବା ସହିତ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମାର ସଦଗତି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିବାଦ ଦାବୀ । ବସ୍ତୁତଃ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରକାର ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦ ହତ୍ୟା ପଛରେ ଥିବା ସତ୍ୟାସତ୍ୟକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ତଦନ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବଳରେ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣିନାହାନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ କୁଇ କି ହିନ୍ଦୁବାଦୀ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ସମାଜ ନୁହେଁ ରାଜ୍ୟର ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ଭିତରେ ଅସନ୍ତୋଷ କୁହୁଲୁଥିବ । ବିଶେଷକରି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିନ୍ଦୁବାଦୀମାନେ ଅପଥରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଲି ଅକଥନାୟ ହିଂସାକାଣ୍ଡ ଘଟାଇ ଚାଲୁଥିବେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଶିଥାଳ ଓ ଖାମୁଖିଆଳି ତଦନ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଖୋଦ୍ କୁସମାଜର ଆସ୍ଥା ନଥିବା ବେଳେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ତଦନ୍ତର ଦାୟିତ୍ଵ ସି.ବି.ଆଇ.କୁ ଦେଉନାହାନ୍ତି କାହିଁକି ? ପୁଣି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି, ବର୍ବରୋଚିତ ଭଳି ହିନ୍ଦୁବାଦୀ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଯଦି ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦଙ୍କ ହତ୍ୟାର ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚନ ଚାହୁଁଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ସି.ବି.ଆଇ. ତଦନ୍ତ ଦାବୀକୁ ବିରୋଧ କାହିଁକି କରୁଛନ୍ତି ? ଆଉ ଏକ ବିସ୍ମୟର କଥା, ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦଙ୍କ ହତ୍ୟାର ଉପଯୁକ୍ତ ତଦନ୍ତ ଦାବୀ କରୁଥିବା କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର କୁଇସମାଜ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ୟାକେଜ୍ ଭିତରେ ଏହି ଦାବୀ ମୋଟେ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇନି, ସେମାନେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ୟାକେଜ୍କୁ ସାଗତ କଲେ କେମିତି ? ଏକ ସଂଗଠିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିରୋଧିକ, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର କୁଇସମାଜ ଓ ହିନ୍ଦୁବାଦୀମାନେ ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ ଚାହାଁନ୍ତି ନି ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦଙ୍କ ହତ୍ୟାର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ୁ ଓ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଏକ ପ୍ରଲମ୍ବମାନ କୁହେଲିକାର ଅବସାନ ଘଟୁ ? ଅନ୍ୟ ପଟରେ ସେମାନେ କ'ଣ ଚାହାଁନ୍ତି, ଏହି କୁହେଲିକା ଏମିତି ଲାଗିରହୁ ଓ ସେମାନେ ଏହାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ସମାଜକୁ ନିଧନ ଓ ଲୁଣ୍ଠନ କରିଚାଲୁଛୁ ? ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦ ହତ୍ୟା ମାମଲାର ଉପଯୁକ୍ତ ତଦନ୍ତର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କନ୍ଧମାଳ ପ୍ୟାକେଜ୍ ଭିତରେ ଭର୍ତ୍ତି ନକରିବା ଦ୍ଵାରା ଏହା ସୁଗତ ହେଉଛି ଯେ, ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁ ନାହାନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦ ହତ୍ୟାକାରୀ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଧରାପଡ଼ୁ ଓ ଏକ ଅଶୁଦ୍ଧିକର ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଅବସାନ ଘଟୁ ।

ଜାଲ୍ ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ଯାଞ୍ଚ

ଜାଲ୍ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ହାସଲ କରି ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ସୁବିଧାସୁଯୋଗ ହାସଲ କରିବା ଏକ ଜାତୀୟ ସମସ୍ୟା, ଯାହାକି କେବଳ କନ୍ଧମାଳରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଏହାର ଏକ ସୁବିଚାରିତ ଏବଂ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ସମାଧାନ ଆବଶ୍ୟକ । କିଏ ନଜାଣେ ବହୁ ସଜ୍ଜଳ ବ୍ୟକ୍ତି ବି.ପି.ଏଲ୍, ପ୍ରମାଣପତ୍ର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ପ୍ରକୃତ ବି.ପି.ଏଲ୍, ଲୋକ ଏଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି; କିଏ ନଜାଣେ ବହୁ ଅଣବୁଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଭରା ପାଉଥିବା ବେଳେ ପ୍ରକୃତ ବୁଦ୍ଧ ଏଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି ; କିଏ ନଜାଣେ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆର୍.ଆଇ.କୁ ଧରି ବାସସ୍ଥାନ, ଆୟ ଏବଂ ଜାତି ବିଷୟରେ ଜାଲ୍ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ହାସଲ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଓ ଚାକିରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜନ୍ମ ତାରିଖ ଓ ପାସ୍ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ତଥା ମାର୍କସିଟ୍ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଜାଲ୍ କରାଯାଉଛି ? ଏଥିପାଇଁ ଆମର ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ନିର୍ଗମନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କେତେକ ମୌଳିକ ତ୍ରୁଟି ରହିଛି, ଯାହାର ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଉଦ୍ୟମ ଦରକାର । କନ୍ଧମାଳ କଥା ବିଚାର କଲେ ଆମେ ଏହା ଦେଖୁଯେ, ଓଡ଼ିଶା ଧାର୍ମିକ ସାଧାନତା ଆଇନ୍ ୧୯୬୭ ଓ ନିୟମାବଳୀ ୧୯୮୯ ଅନୁଯାୟୀ ଗୋଟିଏ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ତାଲିକା ରହିବା କଥା ଓ ସେହି ତାଲିକା ପ୍ରତିମାସରେ ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଯିବା କଥା, ଯାହା ଫଳରେ କେତେଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଧର୍ମାନ୍ତରିତ ହେଲେ ତାହା ଜଣାପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କନ୍ଧମାଳ କି ଓଡ଼ିଶାରେ ମୋଟେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନାହିଁ । ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି, ଏହା କିପରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ ? ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଓ ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କ ସ୍ତରରେ ଏହି ଆଇନଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନହୋଇଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ଆର୍.ଆଇ.କୁ ଜାଲ୍ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଦାୟିତ୍ଵ ଦେଇଦେଲେ ସେ କ'ଣ ଏହା କରିପାରିବ ? ସର୍ବୋପରି ଏହା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ୟାକେଜ୍ ମାସିକିଆ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବଳରେ କଦାପି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୃଢ଼ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ

ସରକାରୀ ବ୍ୟୟ ଓ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ କନ୍ଧମାଳର ଦଙ୍ଗା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁହାକୁ ତୁହା କୁହାଯାଉଛି ଯେ, ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ପାଣ ଓ ହିନ୍ଦୁ କନ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ଜାତିଗତ ଓ ଧର୍ମଗତ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ଯାହାକି ଏକ ନିରାଟ ଭ୍ରମ । ଜଣେ ସାଧାରଣ କନ୍ଧ ଓ ସାଧାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ପଦାକୁ ଆସିଯିବ । ଜାତିଗତ ଓ ଧର୍ମଗତ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵ ଛଡ଼ା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସାଂପ୍ରଦାୟିକ ବୈଷମ୍ୟ ଭାରତର ପ୍ରତି ପୁରପଲ୍ଲୀରେ ଭରିରହିଛି ଏବଂ ତାକୁ କେନ୍ଦ୍ରକରି ବେଳେବେଳେ ଦଙ୍ଗା ଘଟିଥାଏ ଓ କିଛିଦିନ ପରେ ପୁଣି ସଦ୍ଭାବ ଫେରିଥାଏ । ଏହାହିଁ ତ କେଉଁ ଅନାଦି କାଳରୁ ଭାରତବର୍ଷର ବୈଚିତ୍ର୍ୟ ଓ ଏହାହିଁ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଧାରା ୨୫ (ବିବେକର ସାଧାନତା, ଓ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ, ପ୍ରଚାର ଓ ଆଚରଣ କରିବାର ସାଧାନତା)ରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଭାଷାରେ ଅଙ୍ଗୀକୃତ । କିନ୍ତୁ କନ୍ଧମାଳରେ ଦଙ୍ଗା କାହିଁକି ଅମୁନି ? ଏହାର ପ୍ରକୃତ କାରଣ ହେଉଛି, କିଛି ଉଚ୍ଚ ହିନ୍ଦୁବାଦୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ କି ବୈଚିତ୍ର୍ୟମୟ ଭାରତବର୍ଷର ସରୁପକୁ ବୁଝିନାହାନ୍ତି କି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଏହି ଅଙ୍ଗୀକାରରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦ ହତ୍ୟାପରେ ଯୋଜନା କରି କନ୍ଧମାଳକୁ ଆସି କିଛି ସ୍ଥାନୀୟ ବେପାରୀ ଓ ଠିକାଦାର (ଯେଉଁମାନେ କି କନ୍ଧ ନୁହଁନ୍ତି କି ପାଣ ନୁହଁନ୍ତି ଅଥଚ ଅନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାରୁ ଆସି ଏଠାରେ ବସତି କରିଛନ୍ତି)ଙ୍କୁ ନିଜ ପଟକୁ ନେଇ ସାଧାରଣ କନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ମତାଇ ଏହି ଦଙ୍ଗାକୁ ଜାଆଇଁ ରଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ଲୁଟ୍ କରାଯାଉଥିବା ମାଲମତାକୁ ନିଜେ ହାତେଇ ନେଉଛନ୍ତି । ଅଥଚ ଯେତେବେଳେ ପୋଲିସ୍ ତରଫରୁ ଦଙ୍ଗାକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଲାଠିଗୁଳି ଚାଲୁଛି ସେତେବେଳେ ସାଧାରଣ କନ୍ଧମାନେ ହିଁ ବଳି ପଡ଼ୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣାଶୁଣା ଯେ, ଦଙ୍ଗାକାରୀମାନେ ଅନେକ ଜିପ୍, ମାଟାଟୋର୍ ଇତ୍ୟାଦି ଗାଡ଼ି, ପେଟ୍ରୋଲ୍, କିରୋସିନା, ବୋମା ଓ ବନ୍ଧୁକ ଇତ୍ୟାଦି ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତି ଦଙ୍ଗା ପାଇଁ ବିପୁଳ ଅର୍ଥରାଶି ଖଟାଉଛନ୍ତି; ସାଧାରଣ କନ୍ଧମାନେ ଏସବୁ ପାଇବେ କେଉଁଠୁ ? ପୁଣି ଏକଥା ପୋଲିସ୍ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ଭଲ ଭାବେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷମାନେ ଦଙ୍ଗା ଘଟାଉଥିବା ବେଳେ ‘ଜୟ ବଜରଙ୍ଗବଲି’ ଧ୍ଵନି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ବହିରାଗତ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷମାନେ ଭଲକରି ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ମାଓବାଦୀମାନେ ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦଙ୍କୁ ମାରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ହିନ୍ଦୁବାଦୀ ସାର୍ଥ ପାଇଁ ସେମାନେ ହିଁ ସଂଗଠିତ ଭାବେ କନ୍ଧମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଗୁଜବ ପ୍ରଚାର କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସାମାଜୀକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ମାନେ ମାରିଦେଲେ । ବିତମନା ହେଉଛି, ବେଶ୍ କିଛି କନ୍ଧଲୋକେ ଏକଥାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିନେଲେ ଏବଂ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷମାନଙ୍କ ସୁପରିକଳ୍ପିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍-ନିଧନ ଅଭିଯାନରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଗଲେ । ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିଜେ ବା ସି.ବି.ଆଇ. ଦ୍ଵାରା ତଦନ୍ତ କରାଇ ‘ମାଓବାଦୀ ହତ୍ୟାକାରୀ’ ତତ୍ତ୍ଵକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିପାରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସାଧାରଣ କନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷଗଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍-ମାରଣ ଅଭିଯାନରେ ସାମିଲ୍ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇନଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ବଡ଼ କ୍ଷୋଭର ବିଷୟ, ପୋଲିସ୍ ଓ ପ୍ରଶାସନ ତରଫରୁ ଏହି ବହିରାଗତ ହିନ୍ଦୁବାଦୀ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଣକନ୍ଧ ଓ ଅଣ-ପାଣ ନ୍ୟସ୍ତସାର୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଗିରଫ କରିବା, ସେମାନଙ୍କ ଗାଡ଼ି ଓ ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଜବତ କରିବା ଓ ଲୁଟ୍ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାରେ ମୋଟେ ଉଦ୍ୟମ ହୋଇନାହିଁ କହିଲେ ଚଳେ । ତେଣୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରକୃତରେ ଯଦି କନ୍ଧମାଳରେ ଶାନ୍ତି ଫେରାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥାନ୍ତି ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦ ହତ୍ୟାର ସି.ବି.ଆଇ. ତଦନ୍ତ ସହିତ ଦଙ୍ଗାର ଅସଲ ଖଳନାୟକ ଏହି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୃଢ଼ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରିବେ କି ?